

Forhandling

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Forslaget fra Fremskridtspartiet ligger ikke i forlængelse af alle dem, vi havde sidste fredag, men alligevel lidt i forlængelse af dem. Det er et forslag, der vil skærpe ansvars- og straffebestemmelserne for bestyrelsesmedlemmer og direktører i aktie- og anpartsselskaber samt i de finansielle institutioner, som er underlagt Finansstilsynets tilsyn.

Efter aktieselskabsloven er det bestyrelse og direktion, der forestår selskabets ledelse. Bestyrelsen skal sørge for en forsvarlig organisation af selskabets virksomhed og herunder sikre sig, at kontrollen med bogføring og formueforvaltning sker på en tilfredsstillende måde. Direktionen skal sørge for, at formueforvaltningen foregår på betryggende måde.

Som jeg også nævnte i sidste uge i forbindelse med behandlingen af lovforslag nr. L 150, lægger regeringen stor vægt på, at erhvervsvirksomhed i selskabsform foregår under betryggende vilkår. Jeg vil gerne fremhæve, at det nu som før er det enkelte selskabs ledelse, der er ansvarlig for, at selskabet drives forsvarligt og hæderligt i forhold til aktionærer og medarbejdere, investorer, samhandelspartnere og det omgivende samfund i øvrigt.

Bestyrelsesmedlemmer og direktører kan efter aktieselskabsloven pålægges erstatningsansvar, hvis de forsætligt eller uagtsomt tilføjer selskabet skade. Det samme gælder, når skaden rammer aktionærer, selskabets kreditorer eller tredjemand, hvis førstnævnte personer overtræder bestemmelserne i aktieselskabsloven eller selskabets vedtægter. Endvidere kan der efter aktieselskabsloven blive tale om strafansvar for bestyrelsesmedlemmer og direktører for overtrædelse af bestemmelserne i loven. Hertil kommer straffebestemmelser i regnskabslovgivningen og lovgivningen inden for den finansielle sektor.

Jeg kan godt forstå dem, der siger: Hvorfor ser vi så aldrig disse regler anvendt i praksis? Vi kan derfor heller ikke i regeringen undlade at stille os selv spørgsmålet: Er reglerne utilstrækkelige, eller er man blot for tilbageholdende med at bruge dem, når der faktisk er anledning til det? De seneste begivenheder vil måske ændre billedet, og under alle omstændigheder er regeringen meget opmærksom på disse forhold.

Beslutningsforslaget angår som nævnt både erstatningsansvar og strafansvar. For så vidt angår erstatningsansvar er der tale om komplicerede regler, som vi også behandler i EF-regi i forbindelse med forhandlingerne om 5. selskabsdirektiv. EF-forslaget vil, hvis det vedtages i den form, det nu har, betyde en skærpelse af de danske regler om erstatningsansvar for direktører og bestyrelser i aktieselskaber.

Erstatningsreglerne behandles også i Industriministeriets selskabsretspanel, der er i færd med en gennemgang af selskabslovene med henblik på en forenkling og en fremtidstilpasning under hensyn til erhvervslivets strukturaendringer, den stigende internationalisering og EF's indre marked.

I forbindelse med arbejdet i EF og i selskabsretspanelet vil jeg naturligvis nøje overveje, om ansvarsreglerne i den danske lovgivning skal strammes op. Jeg er dog samtidig opmærksom på, at ansvaret for bestyrelsesmedlemmer kan blive så tyngende, at mange kompetente kandidater vil sige nej tak. Det mener jeg ikke at erhvervslivet kan være tjent med, når der henses til, hvor megen ekspertise der i dag er placeret i selskaberne. Derfor er der tale om en balancegang, noget, som vi skal afveje meget nøje.

Der er således igangsat initiativer, som omfatter direktørers og bestyrelsesmedlemmers erstatningsansvar. Regeringen er derfor betænkelig ved allerede nu at lægge sig fast på en konklusion i dette komplicerede og grundlæggende spørgsmål inden for vores selskabslovgivning.

Efter beslutningsforslaget skal skærpelsen af straffebestemmelserne bl.a. ske gennem en lettelse af beviskravet til anklagemyndigheden, således at sager om grov økonomisk kriminalitet lettere kan gennemføres til domfældelse.

Vi finder i regeringen, at dette forslag rejser en række spørgsmål af principiel retssikkerhedsmæssig og lovteknisk karakter. Hertil kommer, at en regulering af beviskrav i lovregler under alle omstændigheder vil være i strid med grundsætningen i retsplejeloven om bevisbedømmelsens frihed. Efter denne grundsætning er det overladt til domstolene ved en konkret bedømmelse i hver enkelt sag at afgøre, om der er tilstrækkeligt bevis til at domfælde en person. Denne grundsætning har været gældende i dansk ret siden den første retsplejelov fra 1916.